Quelle: http://manuscripta.at/?ID=30288
Copyright: Heiligenkreuz, Zisterzienserstift

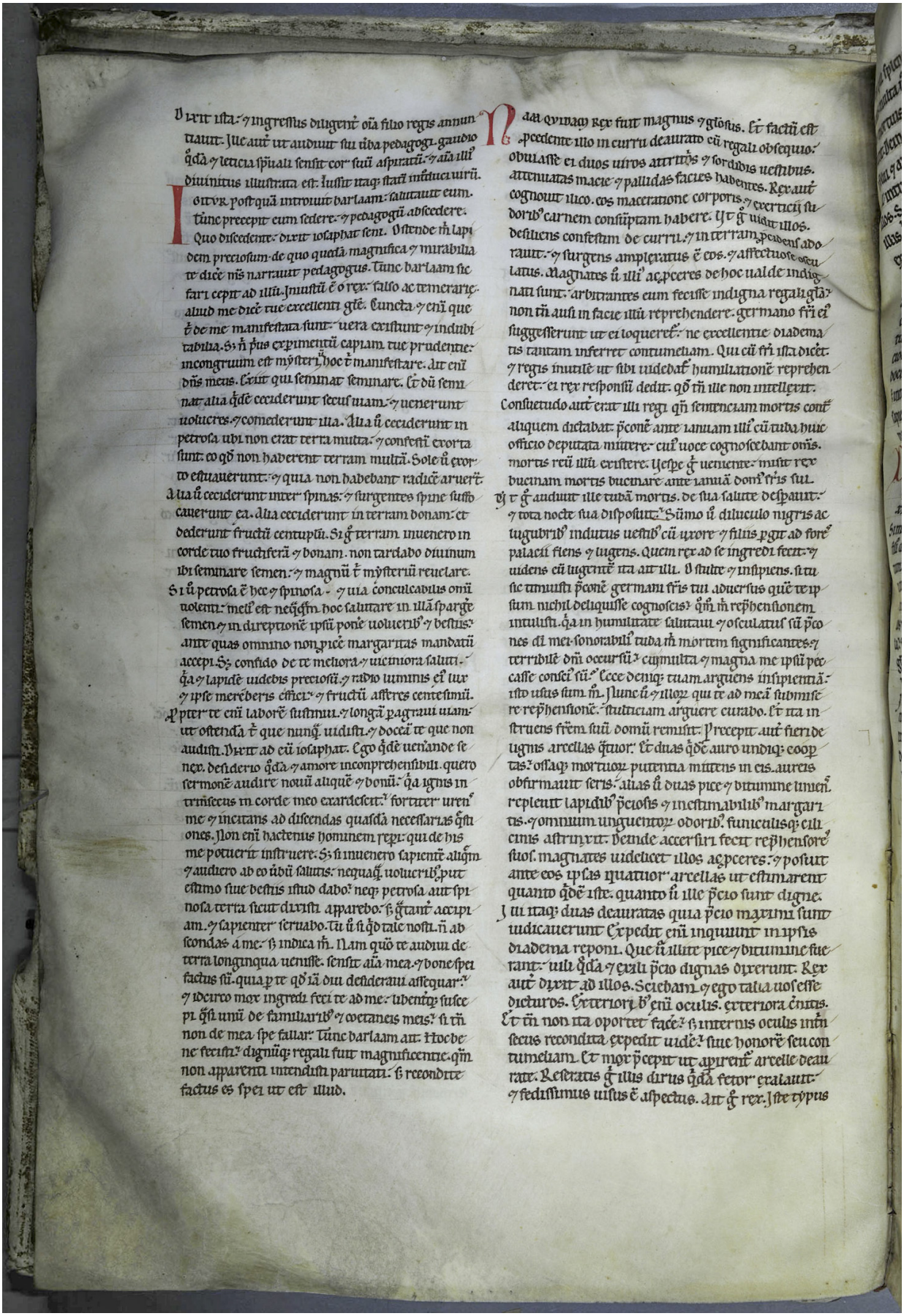

Vbi erit ista. ⁊ ingressus diligenter oia filio regis annuntiauit. Iste autem ut audiuit sui uba pedagogi. gaudio qdã ⁊ letitia spiuali sensit cor suũ aspiratũ. ⁊ aia illũ diuinitus illustrata est. Iussit itaq; stati mãducari uirũ.

Igitur post quã introiuit barlaam. salutauit eum. Tunc precepit eum sedere. ⁊ pedagogũ abscedere. Quo discedente. dixit ioiaphat seni. Ostende m̃i lapidem preciosum. de quo quedã magnifica ⁊ mirabilia te dicẽ mis narrauit pedagogus. Tunc barlaam sic fari cepit ad illũ. Iniustũ ẽ o rex. falso ac temerariq; aliud me dicẽ tue excellentiẽ glẽ. Cuncta ⁊ enĩ que d̃ de me manifestata sunt. uera existunt ⁊ indubitabilia. Sed n̄ ꝑ̃ expimentũ capiam. tue prudentie incongruum est mysteriũ hoc t̃ manifestare. dit enĩ dñs meus. Exiit qui seminat seminare. Et dũ seminat alia qdẽ ceciderunt secus uiam. ⁊ uenerunt uolucres. ⁊ comederunt illa. Alia ũ ceciderunt in petrosa ubi non erat terra multa. ⁊ consenũ exorta sunt. eo qd̃ non haberent terram multã. Sole ũ exorto estuauerunt. ⁊ quia non habebant radicẽ aruerẽt. Alia ũ ceciderunt inter spinas. ⁊ surgentes spine suffocauerunt ea. Alia ceciderunt in terram bonam. et dederunt fructũ centuplũ. Si g̃ terram inuenero in corde tuo fructiferã ⁊ bonam. non tardado diuinum ibi seminare semen. ⁊ magnũ t̃ mysteriũ reuelare. Si ũ petrosa ẽ hec ⁊ spinosa. ⁊ uia conculcabilis omnũ uolentũ. mecũ est. neq; ꝗm̃ hoc saluare in illã spargẽ semen. ⁊ in direptionẽ ipsũ ponẽ uolucribꝰ ⁊ bestiis. aut quas omnino non ꝑcẽ margaritas mandatũ accepi. Sed confido de te meliora. ⁊ uiciniora salutiqa ⁊ lapidẽ uidebis preciosũ. ⁊ radio luminis ei lux ⁊ ipse mercẽberis effici. ⁊ fructũ afferes centesimũ. Propter te enĩ laborẽ sustinui. ⁊ longã pagrauit uiam. ut ostendã t̃ que nunq; uidisti. ⁊ docẽã te que non audisti. Dixit ad eũ ioiaphat. Ego qdẽ uenande senex. desiderio qdã ⁊ amore inconprehensibili. quero sermonẽ audire nouũ aliquẽ ⁊ bonũ. qa ignis intrinsecus in corde meo exardescit. fortiter urens me ⁊ incitans ad discendas quasdã necessarias q̃stiones. Non enĩ hactenus hominem repi. qui de his me potuerit instruere. Si ũ inuenero sapientẽ aliq̃m ⁊ audiero ab eo ũdũ salutis. neq; aq; uolucribꝰ put estimo siue bestiis istud dabo. neq; petrosa aut spinosa terra sicut dixisti apparebo. ꝗ g̃tanter accipiam. ⁊ sapienter seruabo. Tu ũ si qd̃ tale nosti. n̄ abscondas a me. ꝗ indica m̃i. Iam quõ te audiui de terra longinqua uenisse. sensit aia mea. ⁊ bone spei factus sũ. quia p te qd̃ iã dũ desideraui assequar. ⁊ idcirco mox ingressi feci te ad me. uidentq; suscepi q̃si unũ de familiaribꝰ ⁊ coetaneis meis. si tũ non de mea spe fallar. Tunc barlaam ait. Hoc bene fecisti. dignũq; regali fuit magnificentie. qm̃ non apparenti intendisti paruitati. ꝗ reconditte factus es spei ut est illud.

Nam quidam rex fuit magnus ⁊ gloriosus. Et factũ est. pcedente illo in curru deauratõ cũ regali obsequio. obuiasse ei duos uiros attritos ⁊ sordidis uestibus. attenuatas macie ⁊ pallidas facies habentes. Rex autem cognouit illico. eos macceratione corporis. ⁊ certicii sordibꝰ carnem consũptam habere. Vt g̃ uidit illos. desiliens confestim de curru. ⁊ in terram pedens adorauit. ⁊ surgens amplexatus ẽ eos. ⁊ affectuose osculatus. Magnates ũ illi ac pceres de hoc ualde indignati sunt. arbitrantes eum fecisse indigna regali glã. non tm̃ auli in facie illũ reprehendere. germano frri ei suggesserunt ut ei loqueretur. ne excellentie diadematis tantam inferret contumeliam. Qui cũ frri ista dicẽt. ⁊ regis inutile ut sibi uidedat humiliationẽ reprehenderet. ei rex responsũ dedit. qõ tũ ille non intellexit. Consuetudo autem erat illi regi qñ sentenciam mortis contra aliquem dictabat. ꝑconẽ ante ianuam illi cũ tuba huic officio deputata mittere. cui uoce cognoscebant omnis. mortis reũ illũ existere. Vespe g̃ uenente. misit rex bucinam mortis bucinare ante ianuã domus frris sui. Vt g̃ audiuit ille tubã mortis. de sua salute desperauit. ⁊ tota nocte sua disposuit. Sumo ũ diluculo nigris ac lugubribꝰ indutus uestibꝰ cũ uxore ⁊ filiis pgit ad forẽ palacii flens ⁊ lugens. Quem rex ad se ingredi fecit. ⁊ uidens eũ lugentẽ ita ait illi. O stulte ⁊ insipiens. si tu sic timuisti ꝑconẽ germani frris tui aduersus quẽ te ipsum nichil deliquisse cognoscis. qm̃ m̃i reꝑhensionem intulisti. qa in humilitate saluatui ⁊ osculatus sũ ꝑcones di mei sonorabilꝰ tuba m̃i mortem significantes. ⁊ terribilẽ dñi occursũ. cum multa ⁊ magna me ipsũ peccasse consci sũ. Ecce denq; tuam arguens insipientiã. isto usus sum m̃i. Iunc ũ ⁊ illos qui te ad meã submisere reꝑhensionẽ. stulticiam arguere curabo. Et ita instruens frrem suũ domũ remisit. Precepit autem fieri de ligns arcellas q̃tuor. Et duas qdẽ auro undiq; cooptas. ossaq; mortuor putrida mittens in eis. aureis obfirmauit seris. alias ũ duas pice ⁊ bitumine linuerũt. repleuit lapidibꝰ ꝑciosis ⁊ incestimabilibꝰ margaritis. ⁊ omnium unguentor odoribꝰ. funiculisq; cilicinis astrinxit. Deinde accersiri fecit reꝑhensores suos. magnates uidelicet illos ac pceres. ⁊ posuit ante eos ipsas quatuor arcellas ut estimarent quanto qdẽ iste. quanto ũ ille ꝑcio sunt digne. Illi itaq; duas deauratas quia ꝑcio maximi sunt iudicauerunt. Expedit enĩ inquiunt in ipsis diadema reponi. Que ũ illute pice ⁊ bitumine fuerant. illi qdã ⁊ exili ꝑcio dignas dixerunt. Rex autem dixit ad illos. Sciebam ⁊ ego talia uos esse dicturos. Exteriora b̃ enĩ oculis. exteriora cernis. Et tũ non ita oportet facẽ. ꝗ interius oculis mẽs secus reconditta expedit uidẽ. siue honorẽ seu contumeliam. Et mox ꝑcepit ut aperiẽt arcelle deaurate. Reseratis g̃ illis dirus qdã fetor exalauit. ⁊ fedissimus uisus ẽ aspectus. Ait g̃ rex. Iste typus